

EM LÀ DÒNG SUỐI CANH PHÒNG NGHIÊM MẬT!

... Câu chuyện xảy ra tại một nước nghèo bên Châu Mỹ La Tinh.

Một buổi chiều Mùa Xuân, khí trời êm ả dễ chịu. Chuông báo hiệu giờ học chấm dứt. Mọi đứa trẻ vội vã xếp sách vở ra về. Sân trường bỗng trở nên im lặng và hoang vắng. Trong một lớp học, còn lại một học sinh với thầy giáo .. Và cuộc đối thoại bắt đầu. Thầy giáo hỏi:

- José (tên cậu bé), nếu con có trong tay chiếc đĩa thần, và nếu có người bảo con rằng với chiếc đĩa thần này, con có thể hóa phép, làm xuất hiện tức khắc điều mà con mơ ước nhất, thì con sẽ xin gì???

Vẫn giữ nguyên tư thế điềm đạm, không cất cao giọng nói, cậu bé José trả lời câu hỏi của thầy với một quảng đại bộc phát từ tấm lòng ngay thẳng, kèm theo cử chỉ trao tặng và một nụ cười từ tốn, cậu bé nói:

- Con ước muốn có thật nhiều của cải, không phải cho riêng con, nhưng cho những người

nghèo khổ, cho hết thảy những ai đang túng thiếu, và cho những người không có may mắn một thứ gì .. Phần con, con không mơ ước gì hơn, vì như vậy .. là con đầy đủ và sung sướng lắm rồi! ..

Nụ cười vẫn tiếp tục nhưng cậu bé José dừng lại .. lúng túng vì không biết diễn đạt ra sao cho rõ hơn ý nghĩ mình. Nhưng thầy giáo đã hiểu!

Tuổi trẻ thật giàu thiện chí, giàu nghĩa cử hy sinh, giàu lòng quảng đại dâng hiến. Tuổi trẻ khao khát tìm kiếm và mong muốn gặp được đối tượng lý tưởng như câu chuyện sau đây.

*... Câu chuyện liên quan đến cuộc đời **thánh nữ Maria Bertilla Boscardin** (1888-1922). Thánh nữ chào đời trong một gia đình nông dân nghèo ở Vincenza miền Bắc nước Ý.*

Một ngày, cô thiếu nữ đồng quê Maria Bertilla đến nhà xứ gỏ cửa xin gặp Cha Sở. Cô mạnh dạn nói:

- Thưa Cha, con muốn trở thành nữ tu!

Cha Sở tròn mắt ngạc nhiên hỏi:

- Con nói thật hay nói đùa đó Bertilla? Con mà muốn trở thành nữ tu sao? Con có biết cái gì đâu, con hoàn toàn dốt nát quê mùa mà!

Bertilla khiêm tốn lễ độ đáp:

- Chính vì không biết cái gì hết mà con muốn thử học hỏi để làm được cái gì đó, thưa Cha! Cha Sở nói tiếp:

- Con hãy bỏ rơi cái ý nghĩ ngộ nghĩnh đó đi, hỡi cô bé "hột mít" đáng thương của Cha! Làm sao mà con có thể ngây thơ hy vọng người ta có thể uốn nắn con, cho con trở thành nữ tu được? Thôi, thôi, không được đâu con ơi!

Tuy khẳng khái trả lời như thế, nhưng Cha Sở cảm thấy không an tâm, nên ít ngày sau, Cha Sở gọi Maria Bertilla đến để hỏi cho cặn kẽ hơn. Cha Sở nói:

- Con hãy thành thật nói cho Cha biết có phải là con thật sự ước muốn trở thành một nữ tu không?

Bertilla thưa:

- Dạ thật!

Cha Sở nói tiếp:

- Con có hiểu rõ ràng là chính Đức Chúa GIÊSU gọi con, để con thuộc trọn về Ngài suốt đời như một hiền thê trinh khiết của Ngài, con có hiểu rõ như vậy không???

Maria Bertilla mạnh mẽ đáp:

- Dạ con hiểu rõ.

Cha Sở liền buông đôi tay và nói:

- Nhưng ít ra là con cũng biết gọt vỏ khoai chứ???

Bertilla vui vẻ thưa ngay:

- Dạ con biết!

Cha Sở đành kết thúc cuộc thẩm vấn:

- Thôi được rồi, Cha ước muốn con vào dòng tu để gọt vỏ khoai!

Vậy là Maria Bertilla đã được phép Cha Sở cho vào dòng Các nữ giáo viên thánh nữ Dorotea. Năm 1902, cô thiếu nữ dốt nát quê mùa 17 tuổi đã khởi sự đời tu với công việc chuyên gọt vỏ khoai, và đã tiến dần

đến vinh quang của một vị thánh anh hùng. Thánh nữ Maria Bertilla Boscardin nổi bật về hai nhân đức khiêm tốn và bỏ mình.

Thánh nữ Maria Bertilla Boscardin - một cô gái đơn sơ chất phát - nhưng đã khôn ngoan chọn đúng phần tốt lành: Làm hiền thê của Đức Chúa GIÊSU hơn là làm vợ một người thường.

... "Này em gái của anh, người yêu anh sắp cưới, em là khu vườn cấm, là dòng suối canh phòng nghiêm mật, là giếng nước niêm phong, là địa đàng xanh non mằm thạch lựu đầy hoa thơm trái tốt: nào hoa móng, cam tùng, cam tùng với huỳnh khương, nào đình hương, nhục quế với mọi thứ nhũ hương, nào mộc dược, lô hội cùng mọi thứ kỳ hương, dị thảo. Em là giếng nước giữa hoa viên, là hồ chứa nước nguồn từ dãy núi Libăng chảy xuống ... Bạn tình của anh hỡi, nàng đẹp tựa Tia-Xa, duyên dáng tựa Giêrusalem, oai hùng như đạo binh chinh tề hàng ngũ.. Có đến sáu mươi hoàng hậu, cả tám chục phi tần, còn cung nữ thì nhiều vô kể. Nhưng, bồ câu của tôi là duy nhất, người đẹp của tôi chỉ có một, thật mười phân vẹn mười. Mẹ nàng có mình nàng là gái, và nàng được thân mẫu rất mực cưng chiều. Các thiếu nữ trông thấy nàng đều ngợi khen nàng diễm phúc; hoàng hậu phi tần đều tán tụng: "Kìa bà nào xuất hiện như rạng đông, diễm kiều như vàng nguyệt, lộng lẫy tựa thái dương, oai hùng như đạo binh chinh tề hàng ngũ?" (Sách Diễm Ca 4,12-15/6,4-10).

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt